

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 29 ΜΑΡΤΙΟΥ 1982

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
36

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

1240. Περί ύφ' όρον παραγραφής και παύσεως της διώξεως ώρισμένων αξιόποινων πράξεων και ύφ' όρον απόλυσεως κρατουμένων. 1
1241. Κύρωση των από 30.12.1981 και 23.6.1978 διανεισμένων συμβάσεων μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και Τραπεζής της Ελλάδος προς τακτοποίηση έλλειμμάτων του τακτικού προϋπολογισμού και άλλων λογαριασμών του Δημοσίου. 2

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

220. Για την αναγνώριση οίνων με ονομασία προσλεύσεως Μοσχάτος Πατρών έλεγχομένη και με ονομασία πρωελεύσεως Μοσχάτος Ρίου—Πατρών έλεγχομένη. 3
221. Για την αναγνώριση οίνων με ονομασία προσλεύσεως Μοσχάτος Ρόδου έλεγχομένη. 4

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1240

Περί ύφ' όρον παραγραφής και παύσεως της διώξεως ώρισμένων αξιόποινων πράξεων και ύφ' όρον απόλυσεως κρατουμένων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο 1.

Παραγραφή και παύση ποινικής δίωξης.

1. Παραγράφεται τό αξιόποινα και παύει ή δίωξη των ακόλουθων αξιόποινων πράξεων, που έχουν τελεσθεϊ μέχρι 21 Δεκεμβρίου 1981, με εξαίρεση τις πράξεις που αναφέρονται στην παρ. 6: α) των πταισμάτων και β) ύφ' όρον των πλημμελημάτων, κατά των οποίων ό νόμος άπειλει ποινή φυλάκισεως μέχρι ένα έτος ή χρηματική ποινή ή και τις δύο ποινές. Στην περίπτωση αυτή αν ό ύπάιτιος ύποπέσει μέσα σε ένα έτος από τη δημοσίευση του νόμου τούτου σε νέα

από δόλο αξιόποινη πράξη κακουργήματος ή πλημμελήματος και καταδικαστεί άμετάκλητα όποτεδήποτε σε ποινή στερητική της έλευθερίας άνωτερη των δύο μηνών ή σε χρηματική ποινή άνωτερη των σαράντα χιλιάδων δραχμών, συνεχίζεται κατ' αυτό ή παυθείσα ποινική δίωξη.

2. Παραγράφεται επίσης τό αξιόποινο και παύει ύφ' όρον ή δίωξη των αξιόποινων πράξεων που έχουν τελεσθεϊ διά του τύπου μέχρι 21 Δεκεμβρίου 1981 άνεξαρτήτως του ύψους της άπειλουμένης ποινής. Στις περιπτώσεις αυτές εάν ό ύπάιτιος ύποπέσει μέσα σε δεκαοκτώ μήνες από τη δημοσίευση του νόμου τούτου σε νέα από δόλο διά του τύπου αξιόποινη πράξη και καταδικαστεί άμετάκλητα όποτεδήποτε για την πράξη αυτή σε στερητική της έλευθερίας ποινή πάνω από τρεις μήνες συνεχίζεται κατ' αυτού και ή παυθείσα ποινική δίωξη.

3. Στις περιπτώσεις των παρ. 1 στοιχ. β' και παρ. 2 δεν ύπολογίζεται στόν, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις, χρόνο παραγραφής του αξιόποινου της πρώτης πράξεως ό ένδιάμεσος χρόνος από της παύσεως της διώξεως αυτής μέχρι της άμετάκλητης καταδίκης για τη νέα πράξη.

4. Οι δικογραφίες που άφορούν τά κατά τις προηγούμενες παραγράφους έγκλήματα τίθενται στο άρχείο με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα ή δημόσιου κατήγορου. Για την τύχη των πειστηρίων, επί μόν πλημμελημάτων άποφαίνεται άμετάκλητα τό συμβούλιο πλημμελειοδικών, επί πταισμάτων δε ό αρμόδιος πταισματοδίκης.

5. Οι, σύμφωνα με τό άστικό δίκαιο, συνέπειες των πράξεων που αναφέρονται στις παρ. 1 και 2 δεν θίγονται από την προβλεπόμενη παραγραφή και παύση της δίωξής τους.

6. Της κατά την παρ. 1 παύσεως της ποινικής δίωξης εξαίρονται οι παραβάσεις: α) του Ν.Δ. 3424/1955 «περί άγοραστών των άγροτικών προϊόντων», ως τούτο ισχύει,

β) του άρθρου 358 του Ποινικού Κώδικα γ) του Ν. 690/1945 «περί συμπληρώσεως και τροποποιήσεως του Α.Ν. 28/1944 «περί έξουσιοδοτήσεως των Υπουργών Έργασίας και Οικονομικών, όπως προβαίνουν εις καθορισμόν μισθών και ήμερησιών», δ) του άρθρου 377 του Ποινικού Κώδικα διά τάς περιπτώσεις άγοράς έμπορευμάτων με πίστωση, ε) των άρθρων 1, 9 και 16 του Ν. 2387/1920 ως έτροποποιηθη μεταγενέστερα, περί προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας και στ) του Α.Ν. 86/1967, για τις οποίες ισχύει ή ρύθμιση του άρθρου 3 του νόμου «περί διακανονι-

του εξοφλήσεως όφειλών από καθυστερούμενες άσφαλιστικές εισφορές προς Όργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως άρμοδιότητας Υπουργείου Κοιν. Υπηρεσιών».

7. Έξαλείφεται τó αξιόποινο και πάυει ή ποινική δίωξη τού αδικήματος της λιποταξίας, έφ' όσον ήταν αποτέλεσμα αντίθεσεως προς τó πραξικόπημα της 21ης Απριλίου 1967.

Άρθρο 2.

Μή έκτέλεση καταδικαστικών αποφάσεων λόγω ύφ' όρον παραγραφής καταγνωσθέντων ποινών.

1. Έπιβληθείσες ποινές με αποφάσεις που έχουν εκδοθεί μέχρι της δημοσίευσης τού παρόντος, που άφορούν πράξεις αναφερόμενες στις παρ. 1 και 2 τού άρθρου 1, αλλά τελεσθείσες μέχρι 21 Δεκεμβρίου 1981, έφ' όσον δεν έχουν όπωσδήποτε έκτιθει μέχρι της δημοσίευσής τού νόμου τούτου, παραγράφονται και δεν έκτελούνται υπό τόν όρον ότι ό καταδικασθείς δεν θά υποπέσει μέσα σε δεκαοκτώ μήνες από τη δημοσίευση τού νόμου τούτου σε νέα από δόλο προερχόμενη αξιόποινη πράξη, για την όποία θά καταδικασθεί αμετάκλητα όποτεδήποτε σε ποινή στερητική της έλευθερίας άνωτερη τών έξι μηνών. Έπιβληθείσες παρεπόμενες ποινές στέρησης της άτέλειας δημοσιογραφικού χάρτου για αξιόποινες πράξεις διά τού τύπου τελεσθείσες παραγράφονται και δεν έκτελούνται υπό τους άμέσως άνωτέρω όρους. Σε περίπτωση νέας καταδίκης ό καταδικασθείς έκτίει άθροιστικά, μετά την έκτιση της νέας ποινής και την μη έκτιθείσαν, μη ύπολογιζόμενου στον χρόνο παραγραφής της μη έκτιθείσης ποινής, κατά τις γενικές διατάξεις, τού ένδιαιμεσου χρονικού διαστήματος από της δημοσίευσής τού νόμου τούτου μέχρι της καταδίκης για τη νέα πράξη.

2. Αί μή έκτελεσθείσαι, κατά την παρ. 1, αποφάσεις τίθενται στο άρχείο διά πράξεως τού άρμόδιου εισαγγελέα ή δημόσιου κατήγορου, κατά περίπτωσιν.

3. Έπί συρρεόντων έγκλημάτων για την έφαρμογή της παραγράφου 1 λαμβάνεται ύπ' όψη ή ποινή που έπιβλήθηκε για καθένα άπ' αυτά, έστω και άν ή συνολική ποινή που έπιβλήθηκε μετά από συνεπιμέτρηση ή έπαύξηση είναι άνωτερη τού έτους.

4. Σε περίπτωση έπιμετρήσεως ή συνεπιμετρήσεως ποινών στερητικών της έλευθερίας έπιβληθεισών ή έπιβαλλομένων διά μιάς ή περισσότερων αποφάσεων που έχουν μετατραπεί σε χρηματικές ποινές, ή τυχόν καθοριζόμενη συνολική ποινή και όταν υπερβεί τó έτος, ακόμη και άν υπάρχουν αμετάτρεπτες ποινές, μετατρέπεται σε χρηματική ποινή, έφ' όσον ή ποινή — βάση έχει μετατραπεί σε χρηματική ποινή. Η μετατροπή της συνολικής ποινής γίνεται σύμφωνα με τούς όρους της ποινής — βάσης.

Άρθρο 3.

Υφ' όρον άπόλυση κρατουμένων.

1. Κρατούμενοι που έκτίουν κατά τη δημοσίευση τού νόμου τούτου ποινή στερητική της έλευθερίας, με εξαίρεση τις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παρ. 4, άπολύονται ύφ' όρον και άνευ συνδρομής τών προϋποθέσεων τών άρθρων 105 και έπόμενα τού Ποινικού Κώδικα, κατά τις έξις διακρίσεις:

α) Οί έκτίοντες ποινή που παραγράφεται σύμφωνα με την παρ. 1 τού άρθρου 2 τού νόμου τούτου.

β) Οί έκτίοντες ποινή φυλακίσεως, έφ' όσον έχουν έκτίσει τó ήμισυ της ποινής τους.

γ) Οί έκτίοντες ποινή καθειρξέως μέχρι δέκα έτών, έφ' όσον έχουν έκτίσει τά τρία τέταρτα της ποινής τους.

δ) Οί έκτίοντες ποινή καθειρξέως μέχρι δέκα πέντε έτών, έφ' όσον έχουν έκτίσει τά τέσσερα πέμπτα της ποινής τους.

2. Οί κρατούμενοι που έχουν έκτίσει κατά την δημοσίευση τού νόμου τούτου τόν χρόνο της ποινής τους που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο άπολύονται, ύφ' όρον, τών φυλακών με πράξη τού άρμόδιου εισαγγελέα.

3. Έκεῖνοι που θά τύχουν της ύφ' όρον άπολύσεως, άν υποπέσουν μέσα σε μία διετία από τη δημοσίευση τού νόμου τούτου σε νέο από δόλο προερχόμενο έγκλημα και καταδικαστούν αμετάκλητα όποτεδήποτε σε ποινή στερητική της έλευθερίας άνωτερη τών έξι μηνών, έκτίουν άθροιστικά μετά την έκτιση της νέας ποινής, ως πρόσθετη κύρωση και τόν χρόνο για τόν όποιο έτυχαν ύφ' όρον άπολύσεως.

4. Έξαιρούνται της ύφ' όρον άπολύσεως σύμφωνα με την παρ. 1 οί κρατούμενοι που έκτίουν ποινές για παράβαση:

α) τών νόμων περί προστασίας τού έθνικού νομίματος, β) τού άρθρου 191 τού Ποινικού Κώδικα, ως τούτο ισχύει, εξαίρεσις τών έγκλημάτων διά τού τύπου, γ) τών νόμων περί ναρκωτικών, δ) τών νόμων περί διώξεως της ληστείας και εκβιάσεως εις βαθμόν κακουργήματος, ε) τών διατάξεων περί τιμωρίας της κλοπής, ζωοκλοπής, άπάτης και πλαστογραφίας, στ) τού Ν.Δ. 3424/1955 «περί άγοραστών τών άγροτικών προϊόντων», ως τούτο ισχύει, ζ) τού άρθρου 358 τού Ποινικού Κώδικα, η) τού Νόμου 690/1945 «περί συμπληρώσεως και τροποποιήσεως τού Α.Ν. 28/1944 «περί έξουσιοδοτήσεως τών Υπουργών Έργασίας και Οικονομικών, όπως προεβίβουν εις καθορισμόν μισθών και ήμερομισθίων», θ) τού άρθρου 79 τού Ν. 5960/1933 «περί έπιταγής», ως τούτο αντικατεστάθη υπό τού Ν.Δ. 1325/1972, ι) τών διατάξεων περί διακμύ και ια) τών διατάξεων τού Α.Ν. 86/1967. Για τούς κρατούμενους της κατηγορίας αυτής ισχύουν οί διατάξεις τού άρθρου 3 τού νόμου «περί διακμύσμου εξοφλήσεως όφειλών από καθυστερούμενες εισφορές προς Όργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως άρμοδιότητας Υπουργείου Κοιν. Υπηρεσιών».

Όμοίως εξαίρούνται της ύφ' όρον άπολύσεως και οί δημόσιοι υπάλληλοι και οί υπάλληλοι Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και Συνεταιρισμών ή Συνεταιριστικών Όργανώσεων, έφ' όσον έχουν καταδικαστεί για αδικήματα που έχουν σχέση με την ύπηρεσία τους.

Άρθρο 4.

1. Η κατά τó προηγούμενο άρθρο άπόλυση ανακοινούται ύποχρεωτικά άμέσως υπό τών άρμόδιων εισαγγελέων και διευθυνόντων τις φυλακές στις άρμόδιες ύπηρεσίες στις όποιες τηρείται τó ποινικό μητρώο τών άπολυμένων, για την άναγραφή της μεταβολής στα οικεία άτομικά δελτία.

2. Με άπόφαση τού Υπουργού Δικαιοσύνης θά ρυθμιστούν οί λεπτομέρειες για την έφαρμογή τών διατάξεων τών παρ. 1 και 2 τού άρθρου 1 τού νόμου τούτου.

3. Κάθε άμφισβήτηση στην έφαρμογή τού νόμου τούτου λύεται από τó Συμβούλιο τών Πλημμελειοδικών τού τόπου της συλλήψεως ή κρατήσεως τού κρατούμενου.

Άρθρο 5.

Οί έμπίπτοντες στις διατάξεις τού άρθρου 3 τού νόμου τούτου δεν υπόκεινται σε προσωπική κράτηση για την είσπραξη προστίμων, χρηματικών ποινών, δικαστικών έξόδων και τελών που έχουν έπιβληθεί με τις αντίστοιχες δικαστικές αποφάσεις. Άξιώσεις τού Δημοσίου για έπιβληθέντα δικαστικά έξοδα και τέλη, δεν παραγράφονται και είσπράττονται κατά τας διατάξεις περί είσπράξεως δημοσίων εισόδων.

Άρθρο 6.

Οί διατάξεις τού παρόντος δεν εφαρμόζονται για αδικήματα που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα α) με την κατάλυση τών λαϊκών έλευθεριών στο χρονικό διάστημα από 21 Απριλίου 1967 ως 24 Ιουλίου 1974, β) με τó πραξικόπημα στην Κύπρο και γ) με την άπόπειρα κατάλυσης τών λαϊκών έλευθεριών που άποκαλύφθηκε τó Φεβρουάριο 1975.

Άρθρο 7.

Στο άρθρο 291 Κ.Π.Δ., όπως τροποποιήθηκε με τó Ν. 1128/1981, προστίθεται παράγραφος 3, ως έξης:

«3. Διὰ τὸ τύπος παραδεικτὸν τῆς αἰτήσεως δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολὴ τοῦ αἰτούντος εἰς προηγουμένην ἐκτέλεσιν τοῦ βουλευμάτος ἢ τῆς ἀποφάσεως».

Ἄρθρο 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου τούτου ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ δημοσιευτεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομαι νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ κείμενον τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐκτελεσθεῖ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθήναι, 23 Μαρτίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

Θεωρήθηκε καὶ τέθηκε ἡ Μεγάλῃ Σφραγίδα τοῦ Κράτους.

Ἀθήναι, 24 Μαρτίου 1982

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1241

Κύρωση τῶν ἀπὸ 30.12.1981 καὶ 23.6.1978 δανειακῶν συμβάσεων μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς ιακιοποίηση ἑλλειμμάτων τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἄλλων λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυροῦμεν καὶ ἐκδίδομεν τὸν κατωτέρω ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντα νόμον:

Ἄρθρο Πρῶτο.

Κυρώνονται καὶ ἔχουν ἰσχὺ νόμου:

α) Ἀπὸ τότε ποὺ ἔσχυσε ἡ σύμβαση ποὺ ὑπογράφτηκε στὶς 30.12.1981, μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ποσοῦ δραμῶν 250 δισεκατομμυρίων μὲ σκοπὸ τὴν κάλυψη ἑλλειμμάτων τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐνταγμάτων διαχειρίσεως καταναλωτικῶν ἀγαθῶν καὶ ἀγροτικῶν προϊόντων ἐτῶν 1978—1981 καὶ παλαιότερων καὶ

β) Ἀπὸ τότε ποὺ ἔσχυσε ἡ ἀπὸ 23.6.1978 ὁμοικ σύμβαση δανείου ποσοῦ δραμῶν 70 δισεκατομμυρίων μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων τὰ κείμενα ἀκολουθοῦν:

ΣΥΜΒΑΣΗ

Δανείου δρχ. 250.000.000.000 τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιο.

Στὴν Ἀθήνα σήμερα τὴν 30ῃ Δεκεμβρίου 1981 μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ποὺ ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸ Οἰκονομικῶν κ. Μανώλη Δρεττάκη καὶ τῆς ἀνώνυμης εταιρείας μὲ ἔδρα τὴν Ἀθήνα καὶ ἐπωνυμία «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Α.Ε.» ποὺ ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ τὸν Διοικητὴ τῆς κ. Γεράσιμο Ἀρσένη, συμφωνοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρο 1.

1. Πρὸς διακανονισμὸ ὀφειλῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καθὼς καὶ ὀργανισμῶν προστασίας ἀγροτικῶν προϊόντων (Α.Σ.Ο. — Κ.Σ.Ο.Σ. — Ε.Ο.Κ. — ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΥΔΑΓΕΠ) πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικὴν, ἢ Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κατόπιν τῆς ἀριθ. 28/30.12.1981 σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς καὶ τῆς ἀπὸ 18.12.1981 ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου χορηγεῖ πρὸς τὸ ἀντισυμβαλλόμενον Ἑλληνικὸν Δημόσιο ἔντο-

κο δάνειο δραμῶν διακοσίων πενήντα δισεκατομμυρίων (250.000.000.000).

2. Σκοπὸς τοῦ δανείου εἶναι ἡ ἐξόφλησις ὀφειλῶν ποὺ προέρχονται ἀπὸ ἑλλείμματα διαχειρίσεως τῶν ἐτῶν 1978—1981 καὶ παλαιότερων, τὰ ὁποῖα ἀναλύονται, κατὰ προτάγιση, ὡς ἑξῆς:

Δραμῆς

α) Ἑλλείμμα τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ	148.500 ἑκατ.
β) Ἑλλείμμα λογ/σμοῦ καταναλ. ἀγαθῶν	63.400 »
γ) Ἑλλείμμα λιπασμάτων	24.700 »
δ) Ἑλλείμμα καπνοῦ	6.900 »
ε) Ἑλλείμμα σταθμῶν	5.500 »
στ) Ἑλλείμμα ΥΔΑΓΕΠ (γεωργ. προϊόντων)	1.000 »

Ἄρθρο 2.

1. Ἡ καταβολὴ ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου θὰ θεωρηθεῖ ὅτι ἔχει συντελεσθεῖ μὲ πιστωθεῖ, ὕστερα ἀπὸ σχετικὰς ἐντολὰς τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, εἰδικὸς λογαριασμὸς τοῦ Δημοσίου στὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Δημόσιο (Γενικὸ Λογιστήριον τοῦ Κράτους) θὰ ἐκδόσῃ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀπαιτούμενην ἐντολὴν χρεώσεως τοῦ παραπάνω εἰδικοῦ λογαριασμοῦ γιὰ τὴ διάθεσιν τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου, γιὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ ἀρθροῦ 1.

Οἱ μεταφορές εἶναι δυνατὸ νὰ ἀναφέρονται καὶ σὲ ἑλλείμματα ποὺ δὲν ἔχουν ὁριστικοποιηθεῖ. Στὴν περίπτωσιν αὐτή, μετὰ τὴν ὁριστικοποίησιν θὰ ἐπαναφέρονται στὸν παραπάνω εἰδικὸ λογαριασμὸ τοῦ Δημοσίου στὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὰ ποσὰ ποὺ τυχόν μεταφέρθηκαν ἐπιπλέον, τὰ ὁποῖα μαζί μὲ τὸ ἀχρησιμοποίητο ὑπόλοιπο τοῦ δανείου θὰ χρησιμοποιηθοῦν γιὰ τὴν πληρωμὴ τῶν τόκων καὶ τοῦ χρεωλυσίου τῆς ἐπομένης δετίας τοῦ δανείου τῶν 70 δισεκατομμυρίων ποὺ συνάφθηκε ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν ἀπὸ 23.6.1978 Σύμβαση, ἢ ὡς ἐκτακτὴ καταβολή, γιὰ τὴν ἐξόφλησιν τόκων τοῦ δανείου, ὕστερα ἀπὸ ἐντολὰς τοῦ Δημοσίου.

2. Τῆς παραπάνω λογιστικῆς πράξεως τῆς ἢ Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται νὰ γνωστοποιεῖ ἀμέσως στὶς ἀρμόδιες Ὑπηρεσίες τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, δηλαδὴ πρὸς τὴν Διευθύνσιν 1η—Προϋπολογισμῶν, 5η—Δημοσίου Χρέους καὶ 6η—Λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρο 3.

Τὸ ἐπιτόκιο τοῦ δανείου ὀρίζεται: σὲ πέντε τοῖς ἑκατὸ (5%) κατ' ἔτος, οἱ δὲ τόκοι, οἱ ὁποῖοι ἀρχίζουν ἀπὸ τὴν πύτωση τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρο 2 εἰδικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου, θὰ τινκτοποιηθοῦν σύμφωνα μὲ τὰ ὅσα ὀρίζει τὸ ἐπόμενον ἄρθρο.

Ἄρθρο 4.

1. Τὸ δάνειο, στὸ ὁποῖο ἀναφέρεται ἡ σύμβασις αὐτή, θὰ ἔχει διάρκεια 20 χρόνων μὲ 5 χρόνια περίοδο χάριτος. Τὸ κεφάλαιο τοῦ δανείου αὐτοῦ θὰ ἐξοφληθεῖ ὁλοσχερῶς ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιο πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος σὲ 15 ἑσς ἐτήσιες χρεωλυτικὰς δόσεις ἀπὸ τὴς ὁποῖες ἡ 1η θὰ καταβληθεῖ τὴν 30ῃ Δεκεμβρίου 1987 καὶ ἡ τελευταία τὴν 30ῃ Δεκεμβρίου 2001.

2. Οἱ τόκοι τῆς περιόδου χάριτος, ὑπολογιζόμενοι μὲ τὸ παραπάνω ἐπιτόκιο 5% θὰ ἀγονταὶ κάθε χρόνο σὲ εἰδικὸ ἄτοκο χρεωλυτικὸ λογ/σμὸ τοῦ Δημοσίου καὶ θὰ κεφαλαιοποιηθοῦν εὐθὺς ὡς παρέλθει ἡ περίοδος χάριτος, ἐξοφλούμενοι κατὰ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα.

3. Οἱ βεδουλεψόμενοι τόκοι τοῦ δανείου ἐπὶ τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω μετὰ τὴν κεφαλαιοποίησιν πρακτύπτοντος ποσοῦ, ὑπο-

λογιζόμενοι με το παραπάνω επιτόκιο 5% επί του εκάστοτε άνεξοφλήτου κεφαλαίου, θα καταβάλλονται κατά την λήξη αυτών σύμφωνα με την παρ. 1 μαζί με τις χρεωλυτικές δόσεις του δανείου.

Άρθρο 5.

1. Εάν μέχρι την προηγούμενη ημέρα της ημερομηνίας καταβολής οποιασδήποτε τοκοχρεωλυτικής δόσεως δεν έχει περιέλθει στην Τράπεζα της Ελλάδος το σχετικό έγγραφο του Ελληνικού Δημοσίου, με το οποίο θα τίθεται στη διάθεση της Τράπεζας της Ελλάδος το ποσό που χρειάζεται για την πληρωμή της τοκοχρεωλυτικής δόσεως που λήγει, ή Τράπεζα της Ελλάδος δικαιούται και εξουσιοδοτείται ανεπιλήτως με την παρούσα να προβαίνει αυτή και μόνη, χωρίς οποιαδήποτε προηγούμενη ειδοποίηση προς το Δημόσιο, κατά την τακτή ημέρα πληρωμής της δόσεως, στη χρέωση του λογαριασμού, του Δημοσίου που τηρεί «Ε.Δ. — Συγκέντρωση Εισπράξεων και Πληρωμών».

2. Τις παραπάνω χρεώσεις του λογαριασμού του Δημοσίου ή Τράπεζας της Ελλάδος υποχρεούται να αναγγέλλει άμέσως και με ιδιαίτερο έγγραφο προς τις αρμόδιες Υπηρεσίες του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, δηλαδή προς τις διευθύνσεις 1η—Προϋπολογισμού, 5η—Δημοσίου Χρέους και 6η—Λογαριασμών του Δημοσίου.

Άρθρο 6.

Η σύμβαση αυτή, της οποίας η ισχύς αρχίζει την 30ή Δεκεμβρίου 1981, συντάχθηκε σε δύο όμοια πρωτότυπα, ένα από τα οποία έλαβε καθένα από τα συμβαλλόμενα μέρη.

Η σύμβαση θα κυρωθεί διά νόμου με τη φροντίδα του Υπουργού Οικονομικών και θα υποβληθεί στη Γενική Συνέλευση των μετόχων της Τράπεζας της Ελλάδος προκειμένου να εγκριθεί.

Για το Ελληνικό Δημόσιο

Για την Τράπεζα
της Ελλάδος
Ο Διοικητής

Ο Υπουργός Οικονομικών

ΜΑΝΟΛΗΣ ΔΡΕΪΤΑΚΗΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Δανείου δραχμών 70.000.000.000, της Τράπεζας της Ελλάδος προς το Ελληνικό Δημόσιο.

Εν Αθήναις σήμερον την 23ην Ιουνίου του χιλιοστού εννεακοσισταύ έβδομοκοστού ογδόου έτους, μεταξύ αφ' ενός του Ελληνικού Δημοσίου εκπροσωπούμενου υπό του Υπουργού των Οικονομικών κ. Αθανασίου Κανελλοπούλου και αφ' ετέρου της ενταύθα έδρευούσης Ανωνύμου Εταιρείας υπό την επωνυμία «Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.», εκπροσωπούμενης υπό του Υποδιοικητού αυτής κ. Νικολάου Χαριστοπούλου, συμφωνούνται: τά εξής, εις εκτέλεσιν της αποφάσεως της Νομισματικής Επιτροπής της ληφθείσης κατά την υπ' αριθ. 203/9/24.5.1978 συνεδρίαν αυτής:

Άρθρον 1.

1. Προς διακανονισμόν οφειλών του Ελληνικού Δημοσίου, ως και οργανισμών προστασίας αγροτικών προϊόντων (Α.Σ.Ο.-Κ.Σ.Ο.Σ.-Ε.Ο. Καπνού) προς την Τράπεζαν της Ελλάδος και την Αγροτική Τράπεζαν της Ελλάδος, ή Τράπεζα της Ελλάδος χορηγεί προς το έτερωθεν συμβαλλόμενον Ελληνικόν Δημόσιον έντοκον δάνειον δραχμών έβδομήκοντα δισεκατομμυρίων (70.000.000.000).

2. Σκοπός του δανείου είναι ή εξόφλησις οφειλών προερχομένων εξ έλλειμμάτων διαχειρίσεως των έτών 1970-1978 και παλαιότερων εμφανιζομένων εις τους κάτωθι λογαριασμούς διά τα ακόλουθα κατά προσέγγισιν ποσά:

α) Εις τόν παρά τη Τ.Ε. λογαριασμόν χρηματοδοτήσεως προμηθειών καταναλωτικών αγαθών δρχ. 43.650.000.000 περίπου.

β) Εις τούς παρά τη Τ.Ε. λογαριασμούς χρηματοδοτήσεως του Α.Σ.Ο. διά συγκέντρωσιν κορινθιακής σταφίδος δρχ. 1.900.000.000 περίπου.

γ) Εις τούς παρά τη Τ.Ε. λογαριασμούς χρηματοδοτήσεως της Κ.Σ.Ο.Σ. διά συγκέντρωσιν σουλτανίνας δρχ. 2.950.000.000 περίπου.

δ) Εις τούς παρά τη Αγροτική Τράπεζη λογαριασμούς χρηματοδοτήσεως διά συγκέντρωσιν καπνών υπό του Ε.Ο. Καπνού δρχ. 3.000.000.000 περίπου.

ε) Εις τούς παρά τη Αγροτική Τράπεζη λογαριασμούς τούς συνδεομένους με απαιτήσεις εξ επιδοτήσεως λιπασμάτων δρχ. 18.500.000.000 περίπου.

Άρθρον 2.

1. Η εκ μέρους της Τράπεζας της Ελλάδος καταβολή του ποσού του δανείου θεωρείται ως συντελεσθείσα άμα τη πιστώσει διά του ποσού του δανείου ειδικού παρ' αυτή λογαριασμού του Ελληνικού Δημοσίου υπό ειδοποίησιν του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Το Δημόσιον (Γενικόν Λογιστήριον του Κράτους) θα εκδώση τας προς την Τ.Ε. απαιτούμενας έντολās χρεώσεως του ως ειρηται ειδικού λογαριασμού διά την διάθεσιν του ποσού του δανείου διά τούς έν άρθρω 1 της παρούσης αναφερομένους σκοπούς. Αί μεταφοραί δύνανται να αναφέρονται και εις μη όριστικοποιημένα έλλείμματα. Εις την περίπτωσιν αυτήν μετά την όριστικοποίησιν θα αναφέρονται εις τόν παρά τη Τ.Ε. λογαριασμόν τά τυχόν επί πλέον μεταφερθέντα ποσά, τά όποια θα δύνανται να χρησιμοποιηθούν διά κάλυψιν έλλειμμάτων έπομένων χρήσεων ή δι' έκτακτον καταβολήν εις εξόφλησιν του δανείου, κατόπιν έντολών του Δημοσίου.

2. Τας κατά τά άνωτέρω λογιστικάς πράξεις της ή Τράπεζας της Ελλάδος υποχρεούται να γνωστοποιή πάραυτα προς τας αρμοδιās υπηρεσίας του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, ήτοι προς τας Διευθύνσεις 1ην-Προϋπολογισμού, 5ην-Δημοσίου Χρέους και 6ην-Λογαριασμών του Δημοσίου.

Άρθρον 3.

Το επιτόκιον του δανείου όρίζεται εις δύο επί τοις εκατόν (2%) έτησίως, οι δέ τόκοι αρχόμενοι από της πιστώσεως του έν άρθρω 2 παρ. 1 της παρούσης λογαριασμού του Δημοσίου θα τακτοποιηθούν κατά τά εις το έπόμενον άρθρον όριζόμενα.

Άρθρον 4.

1. Το περί ου ή παρούσα σύμβασις δάνειον είναι είκοσαετούς διαρκείας μετά τριετούς περιόδου χάριτος. Το κεφάλαιον του δανείου αυτού θα εξοφληθεί όλοσχερώς υπό του Ελληνικού Δημοσίου προς την Τράπεζαν της Ελλάδος διά καταβολής 17 έτησίων χρεωλυτικών δόσεων, της πρώτης καταβλητέας την 1ην Ιουλίου 1982 και της τελευταίας την 1ην Ιουλίου 1998.

Αί 16 εκ των άνωτέρω χρεωλυτικών δόσεων θα είναι ύψους δρχ. τεσσάρων δισεκατομμυρίων εκατόν εκατομμυρίων (4.100.000.000), ή δέ 17η και τελευταία τοιαύτη θα είναι ύψους δραχμών τεσσάρων δισεκατομμυρίων τετρακοσίων εκατομμυρίων (4.400.000.000).

2. Οι δεδουλευμένοι τόκοι του περί ου πρόκειται δανείου δεν θα καταβάλλονται κατά τάς λήξεις αυτών, αλλά θα παραμένουν ως άτοκος οφειλή του Ελληνικού Δημοσίου εις ειδικόν παρά τη Τ.Ε. χρεωστικόν λογαριασμόν, ήτις θα τακτοποιηθή τμηματικώς έντός του χρόνου εξοφλήσεως του άνωτέρω δανείου, δι' έγγραφής εκάστοτε σχετικής πιστώσεως εις τόν Κρατικόν Προϋπολογισμόν, αναλόγως των δυνατοτήτων αυτού.

Άρθρον 5.

1. Εάν μέχρι της προτεραιάς της ημερομηνίας καταβολής οιασδήποτε χρεωλυτικής δόσεως δεν έχει περιέλθει εις την Τράπεζαν της Ελλάδος το σχετικόν έγγραφον του Ελ-

ληνικού Δημοσίου, δι' οὗ θὰ τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ληγούσης χρεωλυτικῆς δόσεως ποσόν, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιούται καὶ ἐξουσιοδοτεῖται ἀνεκκλήτως διὰ τῆς παρούσης ὅπως αὕτη καὶ μόνη, ἄνευ οἰασδῆποτε προτέρας εἰδοποιήσεως τῆς πρὸς τὸ Δημόσιον, προβαίνει οἰκοθεν, κατὰ τὴν τακτὴν ἡμέραν πληρωμῆς τῆς δόσεως, εἰς χρέωσιν τοῦ παρ' αὐτῇ τηρουμένου λογισμοῦ τοῦ Δημοσίου «Ε.Δ. - Συγκέντρωσις Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν». Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὸ κατὰ τὴν λήξιν τοῦ δανείου, τυχὸν ὑπόλοιπον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 παρ. 2 εἰδικοῦ λογαριασμοῦ χρεώσεως τῶν τόκων.

2. Τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω χρεώσεις τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται, μετὰ ταῦτα, ὅπως ἀναγγεῖλῃ ἀμελλητ' καὶ δι' ἰδιαίτερου ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, ἥτοι πρὸς τὴν Διευθύνσιν 1ην-Προϋπολογισμοῦ, 5ην-Δημοσίου Χρέους καὶ 6ην-Λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 6.

Ἡ παρούσα σύμβασις, τῆς ὁποίας ἡ ἰσχὺς ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 23ης Ἰουνίου 1978, συντετάρχη εἰς δύο ὅμοια πρωτότυπα, ἅτινα, ἀναγνωσθέντα καὶ βεβαιωθέντα, ὑπογράφονται ὡς ἐπεταὶ καὶ ἐξ ὧν ἕκαστος τῶν συμβαλλομένων ἔλαβεν ἑνὸν. Αὕτη κυρωθήσεται νομίμως μερίμνη τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, θέλει δὲ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἔγκρισιν.

Διὰ

Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΘΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Διὰ

Τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Ὑποδιοικητὴς
ΝΙΚ. ΧΑΡΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἄρθρο Δεύτερο.

Οἱ πληρωμὲς τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν τόκων τῶν παραπάνω δανείων ἀπαλλάσσονται γενικὰ ἀπὸ κάθε φόρο, τέλος, κράτηση ἢ ἄλλη ἐπιβάρυνση πού ὑπάρχει τώρα ἢ πρόκειται νὰ ἐπιβληθῇ στὸ μέλλον ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἢ ὅποιονδήποτε τρίτο στὴν Ἑλλάδα.

Ἄρθρο Τρίτο.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου αὐτοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Παραγγέλλομεν νὰ δημοσιευθῇ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ κείμενον τοῦ παρόντος καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 23 Μαρτίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΔΡΕΤΤΑΚΗΣ

Θεωρήθηκε καὶ τέθηκε ἡ Μεγάλῃ Σφραγίδα τοῦ Κράτους.

Ἀθῆναι, 24 Μαρτίου 1982

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 220

Γιὰ τὴν ἀναγνώριση οἴνων μὲ ὀνομασία προελεύσεως Μοσχάτος Πατρῶν ἐλεγχόμενη καὶ μὲ ὀνομασία προελεύσεως Μοσχάτος Ρίου-Πατρῶν ἐλεγχόμενη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες υπόψη :

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 4 καὶ 5 παρ. 2 καὶ 9 τοῦ Ν. Δ/τος 243/1969 «περὶ βελτιώσεως καὶ προστασίας τῆς ἀμπελουργικῆς παραγωγῆς», ὅπως ἀντίστοιχα τροποποιήθηκαν μὲ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ Νόμου 427/1976 «περὶ ἀντικαταστάσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 243/1969».

2. Τὴν ἀριθ. 11/1981 γνωμοδότηση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Προστασίας Οἴνοπαραγωγῆς (ΚΕΠΟ).

3. Τὴν ἀριθ. 142/1982 γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἀποφασίζουμε :

Ἄρθρο 1.

1. Ἡ «ὀνομασία προελεύσεως Μοσχάτος Πατρῶν ἐλεγχόμενη» καὶ ἡ «ὀνομασία προελεύσεως Μοσχάτος Ρίου-Πατρῶν ἐλεγχόμενη» ἀναγνωρίζονται γιὰ τοὺς λευκοὺς μοσχάτους οἴνους πού πληροῦν τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Δ/τος.

2. Οἱ οἶνοι πού δικαιοῦνται τῆς «ὀνομασίας προελεύσεως Μοσχάτος Πατρῶν ἐλεγχόμενη» παράγονται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ οἰνοποίηση σταφυλῶν τῆς ποικιλίας Μοσχάτο ἄσπρο, (Μοσχούδι) πού καλλιεργεῖται μέσα στὰ ὅρια ζώνης, στὴν ὁποία περιλαμβάνονται οἱ ἐξῆς περιοχὲς τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν : τοῦ Δήμου Πατρέων καὶ τῶν Κοινοτήτων Ψαθοπύργου, Ἀργυρᾶς, Δρεπάνου, Ἀραχωβίτικων, Ἀγ. Βασιλείου, Ἀγ. Γεωργίου Ρίου, Βερναδεϊκῶν, Πλατανίου, Κάτω Καστριτσίου, Ἀνω Καστριτσίου, Ἀγιοβλαστίτικων, Ἀγ. Νικολάου, Ἀγ. Στεφάνου, Ἀλισοῦ, Ἀνω Ἀχαΐας, Ἀνω Σουδανείκων, Ἀρλας, Ἀχαϊκοῦ, Βραχνείκων, Θεάς, Θεριανοῦ, Κάτω Ἀλισοῦ, Κάτω Ἀχαΐας, Λουσικῶν, Μιντιλογλίου, Νιφορέτικων, Ὄβρυς, Παραλλίας, Ριόλου, Σαραβαλίου, Φωσταίνης, Χαϊκαλίου, Μητόπολης, Βασιλικῆς καὶ Ἰσιώματος.

3. Οἱ οἶνοι πού δικαιοῦνται τῆς «ὀνομασίας προελεύσεως Μοσχάτος Ρίου-Πατρῶν ἐλεγχόμενη», παράγονται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ οἰνοποίηση σταφυλῶν τῆς ποικιλίας Μοσχάτο ἄσπρο (Μοσχούδι) πού καλλιεργεῖται μέσα στὰ ὅρια ζώνης, στὴν ὁποία περιλαμβάνονται οἱ ἐξῆς περιοχὲς τῆς ἐπαρχίας Πατρῶν : τὸ τμήμα πού βρίσκεται βόρεια τοῦ ἀμαξιοῦ ἐπαρχιακοῦ δρόμου Πάτρα-Ελίκιστρα τοῦ Δήμου Πατρέων καὶ τῶν Κοινοτήτων Ψαθοπύργου, Ἀργυρᾶς, Δρεπάνου, Ἀραχωβίτικων, Ἀγ. Βασιλείου, Ἀγ. Γεωργίου, Ρίου, Βερναδεϊκῶν, Πλατανίου, Κάτω Καστριτσίου καὶ Ἀνω Καστριτσίου.

4. Ἡ γλευκόποίηση τῶν σταφυλῶν, ἡ οἰνοποίηση καὶ ἡ παραγωγή τῶν οἴνων μὲ «ὀνομασία προελεύσεως Μοσχάτος Πατρῶν ἐλεγχόμενη» καὶ μὲ ὀνομασία προελεύσεως Μοσχάτος Ρίου-Πατρῶν ἐλεγχόμενη» γίνεται σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 5 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 243/1969 ὅπως ἀντικαταστάθηκε ἀπὸ τὸ ἄρθρο 3 τοῦ Ν. 427/76.

Ἄρθρο 2.

1. Ἡ μόρφωση τῶν πρέμων τῆς ποικιλίας Μοσχάτο ἄσπρο γίνεται σὲ κυπελοειδῆ σχήματα, ἐφαρμόζεται δὲ τὸ βραχὺ κλάδεμα.

2. Οἱ οἶνοι μὲ «ὀνομασία προελεύσεως Μοσχάτος Πατρῶν ἐλεγχόμενη» καὶ μὲ «ὀνομασία προελεύσεως Μοσχάτος Ρίου-

Πατρών έλεγχομένη» προέρχονται από σταφυλές άμπελώνων που :

α) 'Η στρεμματική τους απόδοση δέν υπερβαίνει τά 900 λίτρα γλεύκους ή τά 1200 χιλιόγραμμα σταφυλών, έκτός εάν διαφορετικά όρίζεται κατά περίπτωση από τó παρόν Διάταγμα.

β) 'Εχουν ήλικία μεγαλύτερη τών τριών (3) έτών, από τή χρονολογία έμβολιασμού τους.

γ) Δέν άρδεύονται.

3. Καλλιεργητικές τεχνικές που δέν εφαρμόζονται πατροπαράδοτα στην περιοχή, δέν έπιτρέπονται.

Άρθρο 3.

1. Δικαιούνται τής «όνομασίας προελεύσεως Μοσχάτος Πατρών έλεγχομένη» και τής «όνομασίας προελεύσεως Μοσχάτος Ρίου-Πατρών έλεγχομένη» οί έξής τύποι οίνων που παράγονται παραδοσιακά στην έπαρχία Πατρών :

α) Οίνος φυσικός γλυκός (VIN NATURELLEMENT DOUX) : 'Ο οίνος που παράγεται από γλεύκος σταφυλών φυσικής περιεκτικότητας σε σάκχαρα τουλάχιστον 252 γραμμάρια ανά λίτρο γλεύκους, ή όποία άνέρχεται έπειτα από έκθεση τών σταφυλών στον ήλιο ή υπό σκιά (λιάσιμο), τουλάχιστον σε 300 γραμμάρια ανά λίτρο γλεύκους.

Τά σάκχαρα και ή αλκοόλη που περιέχονται στο τελικό προϊόν προέρχονται αποκλειστικά από τις ίδιες τις σταφυλές που οίνοποιήθηκαν, χωρίς να έχει προστεθεί πριν, κατά ή μετά τήν αλκοολική ζύμωση, γλεύκος, συμπυκνωμένο γλεύκος, αλκοόλη ή απόσταγμα.

β) Οίνος γλυκός φυσικός (VIN DOUX NATUREL) : 'Ο οίνος του κατά τήν έννοια τών διατάξεων του Παραρτήματος II άριθ. 12 του Κανονισμού του Συμβουλίου ΕΟΚ 337/1979 τής 5ης Φεβρουαρίου 1979 (Ε.Ε. Ειδ. Έκδ. 03, 024 σελ. 112) όπως κάθε φορά ισχύει, τύπου «VIN DE LIQUEUR», που προέρχεται από γλεύκος σταφυλών φυσικής περιεκτικότητας σε σάκχαρα τουλάχιστον 238 γραμμάρια ανά λίτρο γλεύκους, και στο όποιο κατά τή διάρκεια τής αλκοολικής ζύμωσης προστίθεται αλκοόλη άμπελοοινικής προελεύσεως, αλκοολικού τίτλου τουλάχιστον 95 % VOL, σε αναλογία 5 % κατ' έλάχιστο και 10 % κατ' μέγιστο όριο του όγκου του χρησιμοποιουμένου γλεύκους ή σε ποσοστό 40 % του όλικου αλκοολικού τίτλου του τελικού προϊόντος.

'Ο κτηθείς αλκοολικός τίτλος του οίνου του τύπου αυτού δέν δύναται να είναι μικρότερος του 15 % VOL ούτε μεγαλύτερος του 22 % VOL, ό δέ όλικός δέν πρέπει να είναι μικρότερος του 17,5 % VOL.

γ) Οίνος γλυκός φυσικός-άπό διαλεκτούς άμπελώνες (VIN DOUX NATUREL-GRAND CRU) : 'Ο οίνος του κατά τά άνωτέρω τύπου VIN DE LIQUEUR, όπως περιγράφεται στην προηγούμενη περίπτωση, ό όποιος δικαιούται τής ιδιαίτερης αυτής ένδειξεως, έφόσον πληρούνται οί έξής προϋποθέσεις :

αα) Παράγεται από σταφυλές τής ποικιλίας Μοσχάτο άσπρο, που προέρχεται από έπιλεγμένα άμπελοτεμάχια, ή απόδοση τών όποιων δέν υπερβαίνει τά 400 λίτρα γλεύκους ή τά 530 χιλιόγραμμα σταφυλών ανά στρέμμα.

ββ) 'Η άρχική περιεκτικότητα τών σταφυλών σε σάκχαρα άνέρχεται τουλάχιστον σε 252 γραμμάρια ανά λίτρο γλεύκους.

γγ) Παράγεται άπευθείας από τούς παραγωγούς, αποκλειστικά από σταφυλές τής δικής τους παραγωγής.

δδ) 'Αναγράφεται κατά τήν εισαγωγή τών σταφυλών στις έγκαταστάσεις γλευκοποίησης, στα παραστατικά έγγραφα εισαγωγής ό άριθμός του άμπελοοινικού κτηματολογίου και όλα τά στοιχεία που παρέχουν τó δικαίωμα παραγωγής του είδικού αυτού οίνου.

εε) Δηλώνονται από τούς παραγωγούς χωριστά, κατά τήν υποβολή δηλώσεων παραγωγής-άποθεμάτων.

στ) Συνοδεύονται όπωσδήποτε από «πιστοποιητικό προελεύσεως» κατά τή διακίνησή τους στο έσωτερικό ή τήν έξαγωγή τους.

δ) Οίνος γλυκός (VIN DOUX) : 'Ο οίνος του κατά τήν έννοια τής περιπτ. β' τύπου VIN DE LIQUEUR, που παράγεται από γλεύκος σταφυλών φυσικής περιεκτικότητας σε σάκχαρα τουλάχιστον 221 γραμμάρια ανά λίτρο γλεύκους στο όποιο έχει προστεθεί, πριν από τήν έναρξη τής αλκοολικής ζύμωσης, αλκοόλη άμπελο-οινικής προελεύσεως, αλκοολικού τίτλου τουλάχιστον 95 % VOL, ώστε τó τελικό προϊόν να έχει κτηθέντα και όλικό αλκοολικό τίτλο, όπως όρίζεται στην περίπτωση β.

'Ο οίνος του τύπου αυτού περιέχει τó σύνολο τών σακχάρων του γλεύκους. Έν τούτοις είναι άνεκτή, για τά γλεύκη βάσεως, περιεκτικότητα σε αιθυλική αλκοόλη μέχρι 1% VOL.

2. 'Η προσθήκη αλκοόλης, για τήν παραγωγή τών τύπων οίνων που καθορίζονται στις περιπτώσεις β, γ, και δ τής προηγούμενης παραγράφου, γίνεται μέχρι τήν 31η Δεκεμβρίου του έτους παραγωγής. Συμπληρωματική προσθήκη αιθυλικής αλκοόλης δύναται να γίνει μόνο στην περιοχή παραγωγής, έπειτα από προηγούμενη δήλωση στην άρμόδια Διεύθυνση Γεωργίας, με τήν προϋπόθεση ότι ή αλκοόλη που προστίθεται δέν υπερβαίνει τó 10 % τής αλκοόλης που προστέθηκε άρχικά και ότι δέν γίνεται υπέρβαση τών όρίων που καθορίζονται στις περιπτώσεις β, γ και δ τής προηγούμενης παραγράφου.

3. Έκτός από τήν προσθήκη αλκοόλης, κάθε άλλος τρόπος αύξησης του αλκοολικού τίτλου του προϊόντος, καθώς και τής περιεκτικότητας σε σάκχαρα τών πρώτων ύλων παραγωγής τους, δέν έπιτρέπεται.

4. Οί οίνοι που δικαιούνται τής «όνομασίας προελεύσεως Μοσχάτος Πατρών έλεγχομένη» και τής «όνομασίας προελεύσεως Μοσχάτος Ρίου-Πατρών έλεγχομένη» δέν δύναται να έξέλθουν από τις έγκαταστάσεις του παραγωγού πριν από τήν 31ην Δεκεμβρίου του έτους παραγωγής.

5. Οί άμπελουργοί και οί οίνοπαραγωγοί ευθύνονται για τήν τήρηση τών υποχρεώσεων που καθροίζονται στο Β. Δ/γμα 423/1970 «περί άναγνωρίσεως όνομασιών προελεύσεως οίνων».

Άρθρο 4.

1. Οίνοι που έχουν παραχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του Β.Δ. 386/1971 «περί άναγνωρίσεως έλεγχομένων όνομασιών προελεύσεως οίνων» δύναται να κατέχονται, διακινούνται και να διατίθενται με «όνομασία προελεύσεως Μοσχάτος Πατρών έλεγχομένη» ή με «όνομασία προελεύσεως Μοσχάτος Ρίου-Πατρών έλεγχομένη» έφόσον πληρούν τις διατάξεις του παρόντος.

2. Από τή δημοσίευση του παρόντος καταργούνται τά άρθρα 3 και 4 του Β. Δ/τος 386/1971, «περί άναγνωρίσεως έλεγχομένων όνομασιών προελεύσεως οίνων».

Στόν 'Υπουργό τής Γεωργίας αναθέτουμε τή δημοσίευση και έκτέλεση του παρόντος.

Αθήναι, 18 Μαρτίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 221

Για τήν άναγνώριση οίνων με όνομασία προελεύσεως Μοσχάτος Ρόδου έλεγχομένη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις τών άρθρων 4 και 5 παρ. 2 και 9 του Ν. Δ/τος 243/1969 «περί βελτιώσεως και προστασίας τής

ἀμπελουργικής παραγωγής», όπως αντίστοιχα τροποποιήθηκαν με τὰ άρθρα 3 καὶ 4 τοῦ Νόμου 427/1976 «περὶ ἀντικαταστάσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 243/1969».

2. Τὴν ἀριθ. 11/1981 γνωμοδότηση-τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Προστασίας Οἴνοπαραγωγῆς (ΚΕΠΟ).

3. Τὴν ἀριθ. 140/1982 γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἀποφασίζουμε :

Ἄρθρο 1.

1. Ἡ ὀνομασία προελεύσεως «Μοσχάτος Ρόδου ἐλεγχόμενη» ἀναγνωρίζεται γιὰ τοὺς λευκοὺς μοσχάτους οἴνους πού πληροῦν τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Δ/τος.

2. Οἱ οἶνοι πού δικαιούνται τῆς ὀνομασίας προελεύσεως τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου παράγονται ἀποκλειστικά ἀπὸ συνινοποίηση σταφυλῶν τῶν ποικιλιῶν Μοσχάτο ἄσπρο καὶ Μοσχάτο Τράνι, πού καλλιεργοῦνται μέσα στὰ ὅρια ζώνης, στὴν ὁποία περιλαμβάνονται οἱ ἐξῆς περιοχὲς τῆς νήσου Ρόδου : οἱ περιοχὲς τοῦ Δήμου Ρόδου καὶ τῶν κοινοτήτων Ἀπολλωνίων, Μονολίθου, Ἀρχαγγέλου, Φανῶν, Ἐμπωνα, Ἀφάντου καὶ Ψίνθου.

3. Ἡ γλευκοποίηση τῶν σταφυλῶν, ἡ οἰνοποίηση καὶ ἡ παραγωγή τῶν οἴνων μὲ ὀνομασία προελεύσεως μοσχάτος Ρόδου ἐλεγχόμενη γίνεται σύμφωνα μὲ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 3 τοῦ Π.Δ. 243/1969 ὅπως ἀντικαταστάθηκε ἀπὸ τὸ ἄρθρο 3 τοῦ Ν. 427/76.

Ἄρθρο 2.

1. Ἡ μόρφωση τῶν πρέμνων τῶν ποικιλιῶν Μοσχάτο ἄσπρο καὶ Μοσχάτο Τράνι γίνεται σὲ κυπελοειδῆ σχήματα, ἐφαρμόζεται δὲ τὸ βραχὺ κλάδεμα.

2. Οἱ οἶνοι μὲ ὀνομασία προελεύσεως Μοσχάτος Ρόδου ἐλεγχόμενη προέρχονται ἀπὸ σταφυλὲς ἀμπελώνων πού :

α) Ἡ στρεμματική τους ἀπόδοση δὲν ὑπερβαίνει τὰ 900 λίτρα γλεύκους ἢ τὰ 1200 χιλιόγραμμα σταφυλῶν, ἐκτὸς ἐὰν διαφορετικὰ ὀρίζεται κατὰ περίπτωσιν ἀπὸ τὸ παρὸν Διάταγμα.

β) Ἐχουν ἡλικία μεγαλύτερη τῶν τριῶν (3) ἐτῶν, ἀπὸ τὴ χρονολογία ἐμβολιασμοῦ τους.

γ) Δὲν ἀρδεύονται.

3. Καλλιεργητικὲς τεχνικὲς πού δὲν ἐφαρμόζονται πατροπαράδοτα στὴν περιοχὴ, δὲν ἐπιτρέπονται.

Ἄρθρο 3.

1. Δικαιούνται τῆς ὀνομασίας προελεύσεως Μοσχάτος Ρόδου ἐλεγχόμενη οἱ ἐξῆς τύποι οἴνων πού παράγονται παραδοσιακὰ στὴ νῆσο Ρόδο :

α) Οἶνος φυσικῶς γλυκὺς (VIN NATURELLEMENT DOUX) : Ὁ οἶνος πού παράγεται ἀπὸ γλεύκος σταφυλῶν φυσικῆς περιεκτικότητος σὲ σάκχαρα τοῦλάχιστον 252 γραμμάρια ἀνὰ λίτρο γλεύκους, ἡ ὁποία ἀνέρχεται ἔπειτα ἀπὸ ἐκθεση τῶν σταφυλῶν στὸν ἥλιο ἢ ὑπὸ σκιά (λιάσιμο), τοῦλάχιστον σὲ 300 γραμμάρια ἀνὰ λίτρο γλεύκους.

Τὰ σάκχαρα καὶ ἡ ἀλκοόλη πού περιέχονται στὸ τελικὸ προϊόν προέρχονται ἀποκλειστικά ἀπὸ τίς ἴδιες τίς σταφυλὲς πού οἰνοποιήθηκαν, χωρὶς νὰ ἔχει προστεθεῖ πρὶν, κατὰ ἢ μετὰ τὴν ἀλκοολικὴ ζύμωση, γλεύκος, συμπυκνωμένο γλεύκος, ἀλκοόλη ἢ ἀπόσταγμα.

β) Οἶνος γλυκὺς φυσικῶς (VIN DOUX NATUREL) :

Ὁ οἶνος τοῦ, κατὰ τὴν ἐννοία τῶν διατάξεων τοῦ παραρτήματος II ἀριθμ. 12 τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Συμβουλίου Ε.Ο.Κ. ἀριθ. 337/1979 τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1979 (Ε.Ε. Εἰδ. Ἔκδ. 03, 024, σελ. 112) ὅπως κάθε φορὰ ἰσχύει, τύπου «VIN DE LIQUEUR», πού προέρχεται ἀπὸ γλεύκος στα-

φυλῶν φυσικῆς περιεκτικότητος σὲ σάκχαρα τοῦλάχιστον 238 γραμμάρια ἀνὰ λίτρο γλεύκους, καὶ στὸ ὁποῖο κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἀλκοολικῆς ζύμωσης προστίθεται ἀλκοόλη ἀμπελοοινικῆς προελεύσεως, ἀλκοολικοῦ τίτλου τοῦλάχιστον 95 % VOL, σὲ ἀναλογία 5 % κατ' ἐλάχιστο καὶ 10 % κατὰ μέγιστο ὅριο τοῦ ὄγκου τοῦ χρησιμοποιουμένου γλεύκους ἢ σὲ ποσοστὸ 40 % τοῦ ὀλικοῦ ἀλκοολικοῦ τίτλου τοῦ τελικοῦ προϊόντος.

Ὁ κτηθεὶς ἀλκοολικὸς τίτλος τοῦ οἴνου τοῦ τύπου αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ εἶναι μικρότερος τοῦ 15 % VOL οὔτε μεγαλύτερος τοῦ 22 % VOL, ὁ δὲ ὕλικός δὲν πρέπει νὰ εἶναι μικρότερος τοῦ 17,5 % VOL.

γ) Οἶνος γλυκὺς φυσικῶς - ἀπὸ διαλεκτοὺς ἀμπελώνες (VIN DOUX NATUREL - GRAND CRU) : Ὁ οἶνος τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω τύπου VIN DE LIQUEUR, ὅπως περιγράφεται στὴν προηγούμενη περίπτωση, ὁ ὁποῖος διακρίνεται τῆς ἰδιαίτερης αὐτῆς ἐνδείξεως, ἐφ' ὅσον πληροῦνται οἱ ἐξῆς προϋποθέσεις :

αα) Παράγεται ἀπὸ σταφυλὲς τῶν ποικιλιῶν Μοσχάτο ἄσπρο καὶ Μοσχάτο Τράνι, πού προέρχονται ἀπὸ ἐπιλεγμένα ἀμπελοτέμαχια, ἡ ἀπόδοση τῶν ὁποίων δὲν ὑπερβαίνει τὰ 400 λίτρα γλεύκους ἢ τὰ 530 χιλιόγραμμα σταφυλῶν ἀνὰ στρέμμα.

ββ) Ἡ ἀρχικὴ περιεκτικότης τῶν σταφυλῶν σὲ σάκχαρα ἀνέρχεται τοῦλάχιστον σὲ 252 γραμμάρια ἀνὰ λίτρο γλεύκους.

γγ) Παράγεται ἀπευθείας ἀπὸ τοὺς παραγωγούς, ἀποκλειστικά ἀπὸ σταφυλὲς τῆς δικῆς τους παραγωγῆς.

δδ) Ἀναγράφεται, κατὰ τὴν εἰσαγωγή τῶν σταφυλῶν στὶς ἐγκαταστάσεις γλευκοποιήσεως, στὰ παραστατικά ἔγγραφα εἰσαγωγῆς ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἀμπελουργικοῦ κτηματολογίου καὶ ὅλα τὰ στοιχεῖα πού παρέχουν τὸ δικαίωμα παραγωγῆς τοῦ εἰδικοῦ αὐτοῦ οἴνου.

εε) Δηλώνονται ἀπὸ τοὺς παραγωγούς χωριστά, κατὰ τὴν ὑποβολὴ δηλώσεων παραγωγῆς - ἀποθεμάτων.

στστ) Συνοδεύονται ὡπωσδήποτε ἀπὸ «πιστοποιητικὸ προελεύσεως» κατὰ τὴ διακίνησή τους στὸ ἐσωτερικὸ ἢ τὴν ἐξαγωγή τους.

δ) Οἶνος γλυκὺς (VIN DOUX) : Ὁ οἶνος τοῦ κατὰ τὴν ἐννοία τῆς περιπτ. β- τύπου VIN DE LIQUEUR, πού παράγεται ἀπὸ γλεύκος σταφυλῶν φυσικῆς περιεκτικότητος σὲ σάκχαρα τοῦλάχιστον 221 γραμμάρια ἀνὰ λίτρο γλεύκους στὸ ὁποῖο ἔχει προστεθεῖ, πρὶν ἀπὸ τὴν ἐναρξὴ τῆς ἀλκοολικῆς ζύμωσης, ἀλκοόλη ἀμπελοοινικῆς προελεύσεως, ἀλκοολικοῦ τίτλου τοῦλάχιστον 97 % VOL, ὥστε τὸ τελικὸ προϊόν νὰ ἔχει κτηθέντα καὶ ὀλικὸ ἀλκοολικὸ τίτλο, ὅπως ὀρίζεται στὴν περίπτωση β.

Ὁ οἶνος τοῦ τύπου αὐτοῦ περιέχει τὸ σύνολο τῶν σακχάρων τοῦ γλεύκους. Ἐν τούτοις, εἶναι ἀνεκτή, γιὰ τὰ γλεύκη βάσεως, περιεκτικότης σὲ αἰθυλικὴ ἀλκοόλη μέχρι 1 % VOL.

2. Ἡ προσθήκη ἀλκοόλης, γιὰ τὴν παραγωγή τῶν τύπων οἴνων πού καθορίζονται στὶς περιπτώσεις β, γ καὶ δ τῆς προηγούμενης παραγράφου, γίνεται μέχρι τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους, παραγωγῆς. Συμπληρωματικὴ προσθήκη αἰθυλικῆς ἀλκοόλης δύναται νὰ γίνει μόνο στὴν περιοχὴ παραγωγῆς, ἔπειτα ἀπὸ προηγούμενη δήλωση στὴν ἀρμόδια Διεύθυνση Γεωργίας, μὲ τὴν προϋπόθεση ὅτι ἡ ἀλκοόλη πού προστίθεται δὲν ὑπερβαίνει τὸ 10 % τῆς ἀλκοόλης πού προστέθηκε ἀρχικὰ καὶ ὅτι δὲν γίνεται ὑπέρβαση τῶν ὁρίων πού καθορίζονται στὶς περιπτώσεις β, γ καὶ δ τῆς προηγούμενης παραγράφου.

3. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν προσθήκη ἀλκοόλης, κάθε ἄλλος τρόπος αὐξήσεως τοῦ ἀλκοολικοῦ τίτλου τοῦ προϊόντος, καθὼς καὶ τῆς περιεκτικότητος σὲ σάκχαρα τῶν πρώτων ὑλῶν παραγωγῆς τους δὲν ἐπιτρέπεται.

4. Οι οίνοι που δικαιούνται της «όνομασίας προελεύσεως Μοσχάτος Ρόδου ελεγχόμενη», δεν δύνανται να εξέλθουν από τις εγκαταστάσεις του παραγωγού πριν από την 31η Δεκεμβρίου του έτους παραγωγής.

5. Οι άμπελοουργοί και οι οινοπαραγωγοί ευθύνονται για την τήρηση των υποχρεώσεων που καθορίζονται στο Β. Δ/γμα 423/1970 «περί αναγνώρισεως όνομασιών προελεύσεως οίνων».

Άρθρο 4.

1. Οίνοι που έχουν παραχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του Β. Δ/τος 386/1971 «περί αναγνώρισεως ελεγχόμενων όνομασιών προελεύσεως οίνων» δύνανται να κατέχονται, να διακινούνται και να διατεθούν με «όνομασία

προελεύσεως Μοσχάτος Ρόδου ελεγχόμενη», εφόσον πληρούν τις διατάξεις του παρόντος.

2. Από τη δημοσίευση του παρόντος καταργείται το άρθρο 6 του Β. Δ/τος 386/1971 «περί αναγνώρισεως ελεγχόμενων όνομασιών προελεύσεως οίνων».

Στόν Υπουργό της Γεωργίας αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος.

Αθήναι, 18 Μαρτίου 1982

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ